

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 1, Chapter 8

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[1-8-1-1]]

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
तत्संसृद्धिरनुसर्मसर्पत्।
तत्संसृपां संसृत्त्वम्।
अग्निना देवेन प्रथमेऽहं ननु प्रायुङ्क्त।
सरस्वत्या वाचा द्वितीयै।
सवित्रा प्रसवेन तृतीयै।
पुष्णा पशुभिश्चतुर्थै।
बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे।
इन्द्रेण देवेन षष्ठे।
वरुणेन स्वया देवतया सप्तमे ॥ १ ॥

[[1-8-1-2]]

सोमेन राज्ञाऽष्टमे।
त्वष्टा रूपेण नवमे।
विष्णुना यज्ञेनाप्नोत्।
यत्संसृपो भवन्ति।
इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आप्नोति।
पूर्वा पूर्वा वेदिर्भवति।
इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुच्चै।
पुरस्तादुपसदां सौम्येन प्रचरति।
सोमो वै रेतोधाः।
रेत एव तद्घाति।
अन्तरा त्वाष्ट्रेण।
रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि विकरोति।
उपरिष्टाद्वैष्णवेन।

यज्ञो वै विष्णुः ।

यज्ञ एवान्ततः प्रतितिष्ठति ॥ २ ॥

सप्तमे दधाति पञ्च च ॥ १ ॥

[[1-8-2-1]]

जामि वा एतत्कुर्वन्ति ।

यत्सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति ।

पुण्डरिस्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाय ।

अङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः ।

अप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन् ।

तत्पुण्डरीकमभवत् ।

यत्पुण्डरिस्रजां प्रयच्छति ।

साक्षादेव दीक्षातपसी अवरुन्धे ।

दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति ।

दशाक्षरा विराट् ॥ १ ॥

[[1-8-2-2]]

अन्नं विराट् ।

विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे ।

मुष्करा भवन्ति सेन्द्रत्वाय ।

दशपेयौ भवति ।

अन्नाद्यस्यावरुच्छै ।

शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति ।

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः ।

आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ।

सप्तदशः स्तोत्रं भवति ।

सप्तदशः प्रजापतिः ॥ २ ॥

[[1-8-2-3]]

प्रजापतेराप्त्यै ।

प्राकाशावध्वर्यवै ददाति ।

प्रकाशमेवैनं गमयति ।

स्रजमुद्रात्रे।
व्येवास्मै वासयति।
रुक्मं होत्रे।
आदित्यमेवास्मा उन्नयति।
अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृत्भ्याम्।
प्राजापत्यो वा अश्वः।
प्रजापतेरास्यै ॥ ३ ॥

[[1-8-2-4]]

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणौ।
आयुरेवावरुन्धे।
वशां मैत्रावरुणाय।
राष्ट्रमेव वश्यकः।
ऋषभं ब्राह्मणाच्छसिने।
राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः।
वाससी नेष्टापोतृभ्याम्।
पवित्रे एवास्यैते।
स्थूरिं यवाचितमच्छावाकाय।
अन्तत एव वरुणमवयजते ॥ ४ ॥

[[1-8-2-5]]

अनङ्गाहमग्नीधे।
वह्निर्वा अनङ्गान्।
वह्निरग्नीत्।
वह्निनैव वह्निं यज्ञस्यावरुन्धे।
इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
भृगुस्तृतीयमभवत्।
श्रायन्तीयं तृतीयम्।
सरस्वती तृतीयम्।
भार्गवो होता भवति।
श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।

वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्।
 सारस्वतीरपो गृह्णाति।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ।
 श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।
 इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति।
 वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्।
 इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति ॥ ५ ॥
 विराद्भजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च ॥ २ ॥

[[1-8-3-1]]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मादितोः।
 यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
 दिशामवैष्टयो भवन्ति।
 दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय।
 पञ्च देवता यजति।
 पञ्च दिशः।
 दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठति।
 हविषो हविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघारयति।
 यजमानदेवत्यो वै बृहस्पतिः।
 यजमानमेव तेजसा समर्धयति ॥ १ ॥

[[1-8-3-2]]

आदित्यां मल्हां गर्भिणीमालभते।
 मारुतीं पृश्निं पष्ठौहीम्।
 विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति।
 आदित्यया पूर्वया प्रचरति।
 मारुत्योत्तरया।
 राष्ट्र एव विशमनुबध्नाति।
 उच्चैरादित्याया आश्रावयति।
 उपांशु मारुत्यै।
 तस्माद्भ्राष्ट्रं विशमतिवदति।

गर्भिण्यादित्या भवति ॥ २ ॥

[[1-8-3-3]]

इन्द्रियं वै गर्भः ।

राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः ।

अगर्भा मारुती ।

विद्वै मरुतः ।

विशमेव निरिन्द्रियामकः ।

देवासुराः संयत्ता आसन् ।

ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचः सत्यं सनिधाय ।

अनृतेनासुरानभ्यभवन् ।

तैऽश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपन्न ।

ततो वै ते वाचः सत्यमवारुन्धत ॥ ३ ॥

[[1-8-3-4]]

यदश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति ।

अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूय ।

वाचः सत्यमवरुन्धे ।

सरस्वते सत्यवाचं चरुम् ।

पूर्वमेवोदितम् ।

उत्तरेणाभि गृणाति ।

सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं प्रसूत्यै ।

दूतान्प्रहिणोति ।

आविदं एता भवन्ति ।

आविदमेवैनं गमयन्ति ।

अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते ।

तिसृधन्वं शुष्कदृतिर्दक्षिणा समृच्चै ॥ ४ ॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च ॥ ३ ॥

[[1-8-4-1]]

आग्नेयमष्टकपालं निर्वपति ।

तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चालाः प्राञ्चो यान्ति ।

सौम्यं चरुम्।
तस्माद्द्वसन्तं व्यवसायादयन्ति।
सावित्रं द्वादशकपालम्।
तस्मात्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा विरुन्धते।
बार्हस्पत्यं चरुम्।
सवित्रैव विरुध्य।
ब्रह्मणा यवानादधते।
त्वाष्ट्रमष्टकपालम् ॥ १ ॥

[[1-8-4-2]]

रूपाण्येव तेन कुर्वते।
वैश्वानरं द्वादशकपालम्।
तस्माज्जघन्ये नैदाघे प्रत्यञ्चः कुरुपञ्चाला यान्ति।
सारस्वतं चरुं निर्वपति।
तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति।
पौष्णेन व्यवस्यन्ति।
मैत्रेण कृषन्ते।
वारुणेन विधृता आसते।
क्षेत्रपत्येन पाचयन्ते।
आदित्येनादधते ॥ २ ॥

[[1-8-4-3]]

मासि मास्येतानि हवींषि निरुप्याणीत्याहुः।
तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते इति।
अथो खल्वाहुः।
कः संवत्सरं जीविष्यतीति।
षडेव पूर्वद्युर्निरुप्याणि।
षडुत्तरेद्युः।
तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते।
दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वेषां दक्षिणा।
उत्तर उत्तरेषाम्।

संवत्सरस्यैवान्तौ युनक्ति।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥ ३ ॥
त्वाष्ट्रमष्टाकपालं दधते युनक्त्येकं च ॥ ४ ॥

[[1-8-5-1]]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
स यत्प्रथमं निरष्टीवत्।
तत्कलमभवत्।
यद्वितीयम्।
तद्वदरम्।
यत्तृतीयम्।
तत्कर्कन्धु।
यन्नस्तः।
स सिंहः।
यदक्ष्योः ॥ १ ॥

[[1-8-5-2]]

स शार्दूलः।
यत्कर्णयोः।
स वृकः।
य ऊर्ध्वः।
स सोमः।
याऽवाची।
सा सुरा।
त्रयाः सक्तवो भवन्ति।
इन्द्रियस्यावरुच्चै त्रयाणि लोमानि ॥ २ ॥

[[1-8-5-3]]

त्विषिमेवावरुन्धे।
त्रयो ग्रहाः।
वीर्यमेवावरुन्धे।
नाम्ना दशमी।

नव वै पुरुषे प्राणाः ।
नाभिर्दशमी ।
प्राणा इन्द्रियं वीर्यम् ।
प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते ।
सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति ।
न वा एतदयो न हिरण्यम् ॥ ३ ॥

[[1-8-5-4]]

यत्सीसम् ।
न स्त्री न पुमान् ।
यत्क्लीबः ।
न सोमो न सुराः ।
यत्सौत्रामणी समृद्धौ ।
स्वाद्धीं त्वां स्वादुनेत्याह ।
सोममेवैनां करोति ।
सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णो पच्यस्वेत्याह ।
एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते ।
तिस्रः सःसृष्टा वसति ॥ ४ ॥

[[1-8-5-5]]

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ।
पुनातु ते परिस्रुतमिति यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै ।
पवित्रेण पुनाति ।
पवित्रेण हि सोमं पुनन्ति ।
वारेण शश्वता तनेत्याह ।
वारेण हि सोमं पुनन्ति ।
वायुः पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात् ।
व्यूद्धा ह्येषा ।
अतिपवितस्यैतया पुनीयात् ।
कुविदङ्गेत्यनिरुक्तया प्राजापत्यया गृह्णाति ॥ ५ ॥

[[1-8-5-6]]

अनिरुक्तः प्रजापतिः।
 प्रजापतेरास्यै।
 एकयर्चा गृह्णाति।
 एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।
 आश्विनं धूम्रमालभते।
 अश्विनौ वै देवानां भिषजौ।
 ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
 सारस्वतं मेषम्।
 वाग्वै सरस्वती।
 वाचैवैनं भिषज्यति।
 ऐन्द्रमृषभं सैन्द्रत्वाय ॥ ६ ॥
 अक्ष्योर्लोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च ॥ ५ ॥

[[1-8-6-1]]

यत्त्रिषु यूपैष्वालभेत।
 बहिर्धाऽस्मादिन्द्रियं वीर्यं दध्यात्।
 भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्।
 एकयूप आलभते।
 एकधैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति।
 नास्मै भ्रातृव्यं जनयति।
 नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति।
 ग्रहपुरोडाशा ह्येते।
 युवः सुराममश्विनेति सर्वदेवत्यै याज्यानुवाक्यै भवतः।
 सर्वा एव देवताः प्रीणाति ॥ १ ॥

[[1-8-6-2]]

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्।
 ब्राह्मणो ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता।
 यदि ब्राह्मणं न विन्देत्।
 वल्मीकवपायामवनयेत्।
 सैव ततः प्रायश्चित्तिः।

यद्वै सौत्रामण्यै व्यृद्धम्।
तदस्यै समृद्धम्।
नानादेवत्याः पशवश्च पुरोडाशाश्च भवन्ति समृद्धौ।
ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति।
ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः ॥ २ ॥

[[1-8-6-3]]

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति।
पुरस्तादनूयाजानां पुरोडाशैः प्रचरति।
पशवो वै पुरोडाशाः।
पशूनेवावरुन्धे।
ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति।
इन्द्रियमेवावरुन्धे।
सावित्रं द्वादशकपालं प्रसूत्यै।
वारुणं दशकपालम्।
अन्तत एव वरुणमवयजते।
वडबा दक्षिणा ॥ ३ ॥

[[1-8-6-4]]

उत वा एषाऽश्वः सूते।
उताश्वतरम्।
उत सोमं उत सुरां।
यत्सौत्रामणी समृद्धौ।
बार्हस्पत्यं पशुं चतुर्थमतिपवितस्यालभते।
ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः।
ब्रह्मणैव यज्ञस्य व्यृद्धमपिवपति।
पुरोडाशवानेष पशुर्भवति।
न ह्येतस्य ग्रहं गृह्णन्ति।
सोमप्रतीकाः पितरस्तृष्णुतेति शतातृष्णायाः समवनयति ॥ ४ ॥

[[1-8-6-5]]

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।

आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ।
दक्षिणेऽग्नौ जुहोति ।
पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै ।
हिरण्यमन्तरा धारयति ।
पूतामेवैनां जुहोति ।
शतमानं भवति ।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः ।
आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ।
यत्रैव शतातृष्णां धारयति ॥ ५ ॥

[[1-8-6-6]]

तन्निदधाति प्रतितिष्ठत्यै ।
पितृन् वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यं गच्छति ।
यश्च सोमोऽतिपवते ।
पितृणां याज्यानुवाक्याभिरुपतिष्ठते ।
यदेवास्यं पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति ।
तदेवावरुन्धे ।
तिसृभिरुपतिष्ठते ।
तृतीये वा इतो लोके पितरः ।
तानेव प्रीणाति ।
अथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि ।
अध्वर्युर्होतां ब्रह्मा ।
त उपतिष्ठन्ते ।
यान्येव यज्ञस्यैन्द्रियाणि ।
तैरेवास्मै भेषजं करोति ॥ ६ ॥
प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च ॥ ६ ॥

[[1-8-7-1]]

अग्निष्टोममग्र आहरति ।
यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः ।
यज्ञमुखमेवारभ्य सवमाक्रमते ।

अथैषोऽभिषेचनीयश्चतुस्त्रिंशः पवमानो भवति।
त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः।
ता एवाप्नोति।
प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः।
तमेवाप्नोति।
संशर एष स्तोमानामयथापूर्वम्।
यद्विषमाः स्तोमाः ॥ १ ॥

[[1-8-7-2]]

एतावान्वै यज्ञः।
यावान्पवमानाः।
अन्तःश्लेषणं त्वा अन्यत्।
यत्समाः पवमानाः।
तेनासंशरः।
तेन यथापूर्वम्।
आत्मनैवाग्निष्टोमेनर्ध्नोति।
आत्मना पुण्यो भवति।
प्रजा वा उक्थानि।
पशवं उक्थानि।
यदुक्थ्यो भवत्यनु संतत्यै ॥ २ ॥
स्तोमाः पशवं उक्थान्येकं च ॥ ७ ॥

[[1-8-8-1]]

उप त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्भवति।
वाग्वै वायुः।
वाच एवैषोऽभिषेकः।
सर्वासामेव प्रजानां सूयते।
सर्वा एनं प्रजा राजेति वदन्ति।
एतमुत्त्यं दशक्षिप इत्याह।
आदित्या वै प्रजाः।
प्रजानामेवैतेन सूयते।

यन्ति वा एते यज्ञमुखात्।
ये सम्भार्या अक्रन् ॥ १ ॥

[[1-8-8-2]]

यदाह पवस्व वाचो अग्रिय इति।
तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति।
अनुष्टुक्प्रथमा भवति।
अनुष्टुगुत्तमा।
वाग्वा अनुष्टुक्।
वाचैव प्रयन्ति।
वाचोद्यन्ति।
उद्धतीर्भवन्ति।
उद्धवा अनुष्टुभौ रूपम्।
आनुष्टुभो राजन्यः ॥ २ ॥

[[1-8-8-3]]

तस्मादुद्धतीर्भवन्ति।
सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति।
सुवर्गस्य लोकस्य संतत्यै।
यो वै सवादेति।
नैनं सव उपनमति।
यः सामभ्य एति।
पापीयान्सुषुवाणो भवति।
एतानि खलु वै सामानि।
यत्पृष्ठानि।
यत्पृष्ठानि भवन्ति ॥ ३ ॥

[[1-8-8-4]]

तैरेव सवान्नैति।
यानि देवराजानां सामानि।
तैरमुष्मिल्लोक ऋध्नोति।
यानि मनुष्यराजानां सामानि।

तैरस्मिँल्लोक ऋद्घोति।
उभयोरेव लोकर्योऋद्घोति।
देवलोके च मनुष्यलोके च।
एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो भवति।
एकविंशः केशवपनीयस्य प्रथमः।
सप्तदशो दशपेयः ॥ ४ ॥

[[1-8-8-5]]

विद्वा एकविंशः।
राष्ट्रं सप्तदशः।
विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते।
तस्माद्वा एष विशां प्रियः।
विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते।
यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
तत्सुवर्गं लोकमभ्यारोहति।
यदिमं लोकं न प्रत्यवरोहेत्।
अतिजनं वेयात्।
उद्धा माद्येत्।
यदेष प्रतीचीनः स्तोमो भवति।
इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति।
अथो अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय ॥ ५ ॥
अक्रत्राजन्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्त्रीणि च ॥ ८ ॥

[[1-8-9-1]]

इयं वै रजता।
असौ हरिणी।
यद्रुक्मौ भवतः।
आभ्यामेवैनमुभयतः परिगृह्णाति।
वरुणस्य वा अभिषिच्यमानस्यापः।
इन्द्रियं वीर्यं निरघ्नन्।
तत्सुवर्णं हिरण्यमभवत्।

यद्द्रुक्ममन्तर्दधाति ।
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय ।
 शतमानो भवति शतक्षरः ।
 शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः ।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति ।
 आयुर्वै हिरण्यम् ।
 आयुष्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति ।
 तेजो वै हिरण्यम् ।
 तेजस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति ।
 वर्चो वै हिरण्यम् ।
 वर्चस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति ॥ १ ॥
 शतक्षरोऽष्टौ च ॥ ९ ॥

[[1-8-10-1]]

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः ।
 यो राजसुयेन यजत इति ।
 यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते ।
 अथ प्रतिष्ठा ।
 अथ संवत्सरमाप्नोति ।
 यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि ।
 तावतीरेतस्य स्तोत्रीयाः ।
 अहोरात्रेष्वेव प्रतितिष्ठति ।
 अग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति ।
 अतिरात्र उत्तरम् ॥ १ ॥

[[1-8-10-2]]

नानैवाहोरात्रयोः प्रतितिष्ठति ।
 पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति ।
 व्यष्टकायामुत्तरम् ।
 नानैवार्धमासयोः प्रतितिष्ठति ।
 अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति ।

उदृष्ट उत्तरम्।
नानैव मासयोः प्रतितिष्ठति।
अथो खलु।
ये एव समानपक्षे पुण्याहे स्याताम्।
तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै ॥ २ ॥

[[1-8-10-3]]

अपशव्यो द्विरात्र इत्याहुः।
द्वे ह्येते छन्दसी।
गायत्रं च त्रैष्टुभं च।
जगतीमन्तर्यन्ति।
न तेन जगती कृतेत्याहुः।
यदेनां तृतीयसवने कुर्वन्तीति।
यदा वा एषाऽहीनस्याहर्भजते।
साहस्यं वा सवनम्।
अथैव जगती कृता।
अथ पशव्यः।
व्युष्टिर्वा एष द्विरात्रः।
य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते।
व्येवास्मा उच्छति।
अथो तम एवापहते।
अग्निष्टोममन्तत आहरति।
अग्निः सर्वा देवताः।
देवतास्वेव प्रतितिष्ठति ॥ ३ ॥
उत्तरं प्रतिष्ठित्यै पशव्यः सप्त च ॥ १० ॥
वरुणस्य जामीश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यत्त्रिष्वग्निष्टोममुप त्वेयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो दश ॥ १० ॥
वरुणस्य पदश्विभ्यां यत्त्रिषु तस्मादुद्वृतीः सप्तत्रिंशत् ॥ ३७ ॥